



„Universul este ciclic, omul, la fel; doar Dumnezeu ne vrea exponențiali”.

Nicolae VASILE



Nicolae VASILE

DOAR CUVINTELE RĂMĂSESERĂ NEDEMOLATE!...

Odată cu trecerea la o democrație, nu chiar atât de performantă pe cât ne-am fi dorit noi, asistăm la diversificarea mijloacelor utilizate în lupta politică, din păcate, ajungându-se și la instrumente antilivistice, prin denaturarea sensurilor unor cuvinte, cu efecte dezastruoase în multiple direcții, chiar și în domeniul economic. Aceste aparente jocuri de cuvinte nu au un substrat nevinovat. Într-o ordine cronologică, să analizăm câteva cazuri:

Cuvântul „**industrie**” a devenit indezirabil imediat după evenimentele din 1980. Purtătoarea ideii negative a fost expresia „monstru industrial”, ceea ce ar fi vrut să însemne marile concentrări industriale din perioada socialistă, care, chipurile, ar fi fost toate inutile, nefundamentate economic. Poate, unele dintre ele au fost inoportune, dar în niciun caz toate. Completată cu nefericita expresie a lui Petre Roman referitoare la „grămada de fier vechi”, ideea a condus la niște privatizări mult subevaluate, care au făcut fericite două categorii de profitori, direct, pe cei din vânzarea de fier vechi și indirect, pe concurenții din străinătate ai produselor noastre, eliminându-i pe reprezentanții români dintr-o piață limitată. Interesant este că, în timp ce cuvântul originar „industrie” deranja pe foarte mulți, acesta și-a găsit utilizări colaterale foarte la modă, fiind des utilizată expresia „cel mai bun din industrie” pentru preocupări precum frizeri, cofetari, croitori etc.

Astfel, cei care în prezent fac realmente industrie au început să caute cuvinte alternative (manufactură, producție etc.) pentru a evita o nedreaptă proastă reclamă din partea unor neaveniți care se joacă cu vorbele.

Cuvântul „**inginerie**”, care descrie o activitate productivă bine procedurată, de la concepție până la testele finale de calitate, a început, de asemenea, să fie mai mult folosit în sens peiorativ, pornind de la utilizarea răuvoitoare a expresiei „inginerie financiară”, care în sine exprimă ceva pozitiv, și anume, a lucra în finanțe cu exactitatea din inginerie.

Demolatorii prin cuvinte au făcut ca partea cea mai importantă a unui proiect financiar să fie tratată la modul peiorativ, dând astfel întâietate hazardului, într-un domeniu în care oricum țintele prestabilite sunt destul de greu de atins. De altfel, într-o abordare sistemică, foarte modernă în prezent, dintr-un proiect economic, ingineria financiară reprezintă partea de metode și instrumente absolut necesară în funcționarea predictibilă a oricărui sistem. În acest context, nici nu este de mirare că sistemul economic românesc este lipsit de eficiență și eficacitate, adică de competitivitate.

Cuvântul „**deștept**” produce, în prezent, mari temeri la o utilizare în sensul său originar. Nefericita expresie „băieții deștepți din energie” a lui Traian Băsescu s-a generalizat pentru toate cazurile de „tunuri economice”. Impresia astfel creată că este o rușine a fi deștept, a culminat cu apariția unui nou șlagăr, aria „Țara te vrea prost” din „Opera de construcție a capitalismului”.

Există niște personaje hilare, care se laudă cu lipsa de educație și incultura lor, care cu fiecare minut cu care poluează publicul dărmă tot mai mult din și așa firava construire a educației și culturii autohtone contemporane.

Ce poate fi mai trist decât o țară în care cei cărora nu le-a prea plăcut cartea au preluat puterea prin mijloace democratice, adică prin exprimarea gălăgioasă a unei majorități?

Cuvântul „**serviciu**”, care reprezintă visul oricărui om, „să aibă un serviciu”, dar și un domeniu economic în sine, cel al serviciilor, a devenit, sub forma sa de plural, „serviciile”, ținta demolatorilor iraționali. Principalul domeniu economic care asigură echilibrul celor mai dezvoltate țări din lume este tocmai acela al serviciilor. Un sector important al serviciilor îl reprezintă cel al tehnologiei informațiilor și comunicațiilor, unde România chiar a evoluat mult mai bine, pe plan național și internațional, decât în altele. Se simte un început de manipulare pe linia comunicare-informație-servicii de informații-securitate, care nu poate conduce decât la pierderea unui avantaj competitiv pe care unele firme din domeniu reușiseră să îl obțină cu mari eforturi și care capacitează un număr semnificativ de români deștepți, nu „băieți deștepți”. Relația servicii-„servicii” poate fi parțial reală, dar să fim atenți să nu demolăm și aici ca în industrie și ce-i rău și ce-i bun.

Cuvântul „**sistem**”, care provine dintr-o teorie matematică, numită teoria sistemelor, și care nu înseamnă altceva decât a activa direcționat spre atingerea unor ținte, rațional alese, în concordanță cu existența unor căi, mijloace și resurse, riscă să intre, și el, în categoria cuvintelor demolatoare. Eficacitatea este una dintre cele două componente ale competitivității, alături de eficiență, ori aceasta înseamnă exact capacitatea de atingere a țintelor. A periclită competitivitatea unei țări doar pentru că o combinație nocivă de politicieni și ziaristi inconștienți disprețuiesc principalul instrument al acesteia este total neproductiv. Sistemismul, un curent filozofic neo-pragmatist de mare actualitate, vine să crească competitivitatea globală, în știință, economie și societate și nu are o legătură directă cu serviciile de informații și drepturile omului, cum se discută în rândul celor necunosători, dormici doar de știri care să facă rating.

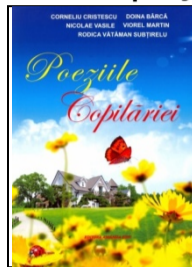
Cuvântul „**tehnocrat**” înseamnă specialist de cel mai înalt nivel într-un domeniu, un exponent al ideii de tehnocrație, care reprezintă o orientare în sociologia și politologia contemporană ce presupune creșterea rolului profesioniștilor, în defavoarea politicienilor, în conducerea societății. Experiența recentă din România este demonizată, după doar un an de respiro pentru partidele politice compromise în urma celor aproape treizeci de ani de conducere ineficientă și ineficace. A trece toate relele din societatea românească pe seama unei guvernări de un singur an reprezintă nu numai o inițiativă lipsită de credibilitate, dar și o nouă tentativă de compromitere a unor practici care au dat rezultate în alte țări.

Omenirea se îndreaptă spre societatea digitală, orașe inteligente, transport inteligent, energie inteligentă etc. Acestea nu se pot construi cu oameni care urăsc cuvintele industrie, inginerie, deștept, sistem etc.

Având în vedere că pe căi democratice este greu de a se mai redresa situația în România, pentru că ar trebui să existe o majoritate de oameni deștepți, nu „deștepți”, atunci să nu ne mai mire că energia, terenurile, pădurile, firmele, băncile etc. trec tot mai mult în patrimoniul străinilor. Cei din alte țări care conduc aceste demersuri sunt dintre aceia cărora le-a plăcut școala.

Nu există decât o cale: Învățați... învățați... învățați, sau, dacă nu, să ne întoarcem iar la practicile inițiate de Lenin!

Apariții editoriale recente ale membrilor cercului:



Mihai Valentin GHEORGHIU

Avem nevoie de povești

Avem nevoie de povești
Cu zâne și cu feți frumoși,
Cu beduini și eschimoși,
Dar și cu vițe boierești.

Oricâte poți să ticluiești,
Ori să le cauți prin strămoși...
Avem nevoie de povești
Cu zâne și cu feți frumoși.

Să nu-i uităm nici pe Gavrochi,
Sau pe domnițele-n calești,
Pe Moș Crăciun... sau pe alți moși,
Nu-i ocoli de-i întâlnești...

Avem nevoie de povești



Dumitru BUȚOI

Triumful unei lacrimi

Doamne,
cum trece timpul peste noi
ca o nălucă-zbor
și eu, ca și tine prin viscole și ploii,
m-am strădui
acestui timp să nu-i rămân dator
și-nfiorat
ascult cum crește depărtarea
și cum suspină
peste alt timp, de vise și-amintiri
doar lacrima îmbrățișării
ca o efigie de lumină
rămâne pe Olimp
mărturie
ca un triumf la temelia marilor zidiri



Claudia BOTA

Labirintul iubirii

În centrul vieții se află sinele Tău neîntinat
Arătându-mi calea dreaptă pe care să o străbat,
Albul iubirii pătrunde-n zilele vieții și netulburat
Lumina parcurge eternitatea veacului îndepărtat

Misterele vieții ne duc spre limita transfigurării
Rugăciunea poartă pe om în viață la ora chemării
Biruința drumului bun e călăuza spre a fi urmat
Iisus te veghează din centrul labirintului neîncetat

Tezeu a coborât în lume învingând Minotaurul
Însă Dumnezeu s-a făcut Om și a biruit diavolul
Spălându-ne rănile a vindecat trupul nepuntincios
Parfumul nardului revarsă harul Său atât de luminos

În centrul labirintului, Iisus Pantocrator binecuvântează
Iar mâna Sa dreaptă spre tine cu putere își îndreaptă
Așteptând să scoată din labirint pe cel ce vrea să iasă
Din a iubirii cale în inimi cu sete prin vene Ți-o pulsează!



Corneliu CRISTESCU

TOAMNĂ GUSTOASĂ

Când toamna-ți vine-n gură,
Cu gusturile ei,
Iubești peste măsură,
Că-s daruri de la ...ZEI.

E toamna mai frumoasă
Ca celelalte timpuri?
E sigur mai gustoasă,
Din patru anotimpuri..

E toamna generoasă,
E lungă, plină-n roade,
E toamna cea frumoasă,
Lubită de noroade.

E toamna-mbușorată,
Ca strugurii din vie,
E toamna cea bogată,
Izvor de armonie.

Doar toamna e de vină,
Anunță că e timpul
Când viața se termină;
Se-apropie OLIMPUL!

Când intri-n toamna vieții,
Te-avertizez, POETE,
Că toamna vieții anunță
DURERE și ...REGRETE!



Ioan RAȚIU

AM UITAT

Am uitat să zâmbesc
Și florile s-au temut înc-o zi
Și lacrimile s-au grăbit într-o noapte
Și norii s-au prăbușit iar

Plânsul meu repeta prin anotimpuri
Ultimul vis al nașterii din
Ultimul zbor al iubirii
Ultimului cuvânt al tăcerii dar

Am uitat să plâng
Și focul nu s-a mai stins
Când clipele s-au scuturat
Peste pământul crăpat

Zâmbetul meu schimbă
Primul pas măsurat cu
Primul gând ascuns
Primului sărut eliberat de tot ce se-ntâmplă



Constantin-Nicolae GAVRILESCU

AȘ CONSTRUI ACUM UN CAR CU STELE

Îmi plouă dorul lacrimi de iubire
cum norul plânge când vremea-i agitată,
se unduie și sufletu-n simțire
de focul dragostei întăritat.

Sunt clipe mii ce freacă văzduhul,
cu brațe lunguroase lin dezmiardă
făptura dragă, gingașă și timpul
mi-e aliat mereu și-mi stă de gardă.

Aș construi acum un car cu stele,
să-ajung ușor pe calea fericirii,
să-mi fie veșnic martore doar ele,
când pe altar jertfesc prinos iubirii.

Și des mă las în frământări cu gândul,
iar jarul sentimentelor mă arde,
plutesc încet, înconjurând Pământul,
scăldându-mi pieptul lacrimi miliarde.

Vor fi acestea râuri de iubire
și voi trăi de-acuma împlinirea,
în toamna vieții, sufletu-n simțire
va consemna-n final și regăsirea?



Cornelia Violeta POPESCU

La Bocșa

(la 209 ani de la nașterea lui Simion Bărnuțiu)

La Bocșa îl zăresc pe Dumnezeu
Și-atuncea toate negurile-mi pier.
Precum odinioară tatăl meu,
Privesc la țuguiate turle-n cer.

La Bocșa ne veghează cei străbuni,
De dincolo de zarea de cristal,
Se roagă ne-ncețat să fim mai buni
Cu darul din pământul lor natal.

La Bocșa, în secret, cântă un dor
De tata și de dragii mei bunici,
De tot ce a-nsemnat povestea lor
Ce știe ea tot farmecul de-aici.

La Bocșa înfloresc roze corai
În parcul vechi, ce chiar bunica mea
L-a dăruit, ca pe un colț din rai,
Să străjuie, în neam, biserică.

La Bocșa e altarul ardelean
De Simion Bărnuțiu luminat,
Ca visul de unire salăjean
Rămână pe vecie semănat.

La Bocșa a rămas un testament
Ce-n sufletul lui tata s-a născut:
„Când Pacea-ntruce orice sentiment
Nici teama și nici ura nu sunt scut!”.



Ioan GANEA-CHRISTU

Într-o zi ploioasă din concediu am încercat să mă joc cu cuvintele à la Păstorel, dar la nivelul meu: așa cum Dumitru ducea dis - de - dimineață damigeana cu drojdie dincolo de drumul desfundat... sau Petre poate petrece păsările pe potecile prăfuite... am încercat și eu să scriu ceva asemănător folosind alte litere; nu mi-a ieșit nici cu a, nici cu b și când am ajuns la v mi-am dat seama că e ultima posibilitate, dar numai cu ajutorul prepozițiilor și/sau al conjuncțiilor și că e insuficient de dezvoltat: Ex.: *Vedeam în vitrine vase cu vinuri vechi despre care se vorbea că se vor vinde vinerea viitoare către vestii vameși venețieni veniți în vizită...*

Atunci mi-am propus să scriu acest articol literar-tehnic:

Vorbă veșnic valabilă:
In vino veritas!

Vreau să vă vorbesc vis-a-vis de viața viței de vie și de vinul vechi valorificat în vase voluminoase, ce veselește viața voastră

M-a fascinat, de când pot să mă știu, viața plantelor și în special (nu știu de ce!) a viței de vie (*Vitis vinifera* L.), fructul său fiind o bacă ce se dezvoltă în ciorchine cunoscut sub numele de strugure. Poate veni de la cărceii pe care îi vedeam de la o zi la alta în altă poziție de sprijin, agățare, fixare, încârligare, prindere ca o minitrompă de elefant.

Chiar am încercat cu o lupă să văd ce are în vârf acel cărcel (poate un ochi ca al melcului...), cum „știe” el pe unde să se rotească, să se încolăcească și de ce nu există riscul să-și strânguleze propria tulpină când devine matur, lemnos, puternic, de nedesfăcut...

Când vedeam, primăvara, tăieturile culturilor de câmp sau ale celor mai mult decorative de pe la stâlpii caselor sau chiar în fața balcoanelor de la bloc, mă cuprindea mila la văzul lacrimilor viței, cea sevă proaspătă ce e de bine, că numai așa, dirijat și îngrijit se va dezvolta și va rodi cât mai mulți ani; că acele picături sunt benefice pentru întreținerea ochilor și a pielii, pentru vindecarea multor afecțiuni, fiind bogată în antioxidantul numit viniferin.

Apoi le mai și leagă cu fel de fel de materiale vizibile de la depărtare, ca pe niște pacienți agresivi de patul de suferință...

Ce flori minuscule, fără petale și cu suav parfum, cad din ciorchinii care se formează odată cu frunzele și cu cărceii spiralați!

Aproape nimic nu se pierde din această plantă miraculoasă: primul rod important pentru om este chiar frunza... În afara decorului și a umbrei plăcute vara, ce sărmăluțe ies cele împachetate în „foi de viță”! Din boabele crude se poate obține o zeamă acru, bună înlocuirea a borșului sau lămâiei la ciorbe (alt motiv de salivare!). Apoi, de la cărceii care se folosesc pentru tratarea sinuzitei, la coardele, despre care scriam că se taie și devin combustibil, la must, acest formidabil revitalizant, la sămburii (semințele) din care se extrage uleiul cu proprietăți antioxidante ca și resveratrolul din coaja fructului roșu - toate sunt binefaceri ale acestei extraordinare plante.

În sfârșit, cultivatorii au mult de lucru în lupta cu buruienile, cu întreținerea contra diversilor dăunători (insecte, ciuperci etc.) sau intemperierilor naturale. Vine toamna: vița își anunță datoria împlinită prin etalarea culorii fructului dar și a frunzelor care dau dealurilor, în funcție de soi, tablouri încântătoare pentru orice trecător, fie el, sau nu, pictor.

De aici începe un nou ciclu în tehnologia complicată de obținere fie a fructului zemos și parfumat, pentru masă, fie, mai ales, a vinului, acest produs cunoscut de când lumea (după potop Noe a plantat în primul rând un butaș de viță), căutat, apreciat, cu calități inimaginabile când e consumat până la limita pierderii „imaginabilului”.

Cu sau fără elixirul vinului, s-au editat multe creații muzicale, literare, poezii dedicate vinului sau viciului băutorilor de „cursă lungă”. Lista poate continua cu descrieri artistice în cuvinte sau culori (tablouri celebre care se găsesc în expoziții sau colecții particulare, filme ca „Secretul lui Bachus”, „Secretul din Santa Vittoria”, „Atât de aproape de cer”, „Sărutul francez”, „Un an bun” „Sânge în vin” și multe altele, baletul-feeerie „Vița-de-vie” de Anton Rubinstein, festivaluri dedicate vinului etc.), legende, proverbe, epigrame și câte și mai câte.

În religie, apa s-a făcut vin, iar în rândurile bisericesti „Sfântul sânge” este inclus în ritualul împărtășaniei, la agapa de la Botez, la cununie, pomeni, parastase, hramuri sau alte sărbători.

Au apărut în ultimii ani vinurile bisericesti, liturgice sau cultice, care par învăluite într-o taină privind producerea și valorificarea. (subiectul a stămit deja controversa)

Dar câte sfaturi ne dau medicii propunându-ne doze cumpătate pentru vindecarea multor boli...

Am scris aceste rânduri după ce am savurat un euforic pahar „di vin” care întărește cuvântul de început, nemuritorul proverb latin: „in vino veritas!”, eu fiind născut în zodia „vărsător”, cum scriam cândva: 02.02.



Ovidiu ȚUȚUIANU

BRICHETA MAGICĂ

Într-o dimineață, la o cafea,
Un tânăr cu „stare”, ceaiul îl sorbea.
Când deodată-n cale, iată s-a ivit,
Un bătrân anemic, slab, pipernicit.
- Am bricheta asta d-aur la vândut,
Chilipir băiete, nu e de pierdut!
Zise moșul iute, cu glas apăsat,
Încercând terenul pentru „agățat”.
Iară tinerelul chiar „întră în joc”:
- Cât ceri pe brichetă, și-o plătesc pe loc?
- De-o dorești matale, sigur și-o pot da,
Însă prețul este chiar averea ta.
- Ce tot spui, bătrâne, cum de poți să ceri
Ca pentru-o brichetă să primești averi?
- De, zise bătrânul, cred că te-ai pripit,
Căci bricheta este lucru ’osebit.
Iat-apăs butonul și cât ai clipi,
Iute din brichetă un „duh” va veni.
- La ordin stăpâne, ce ai a porunci?
- Ceaiul cel fierbinte iute să-mi aduci!
Nu se scurse timpul a te dumiri,
Când o ceașcă mare cu ceai chiar sosi.
Tânărul rămase mut, încremenit,
Dar deodată-n minte un gând i-a venit:
- Uite ce, bătrâne, azi fac o safta,
Dă-mi bricheta mie, ia averea mea!
Și pe loc semnează acte ce se cer,
Pentru-a fi legală forma de transfer.
Fericit falitul trecu la visat,
Și probă acasă „focul” fermecat.
Iese din brichetă „duhul” minunat:
- Ia spune, stăpâne, ce dorești îndat’?
- Vreau a mea avere înapoi s-o am,
Vie în Toscana, la Bosfor haham,
Vilă-n Alpi, cocote, „viză pentru rai”,
Și desigur, dragă, ceașca mea cu ceai!
- Tare rău îmi pare, scumpul meu stăpân,
Multe tu cerut-ai și prea ești hapsân.
Însă din păcate, eu, din ce ziceai,
Pot să-ți dau acuma... doar ceașca cu ceai!

VIAȚA VIȚEI DE VIE



Florin GRIGORIU

SUNT GHEORGHE, NEPOTUL LUI GHEORGHE

Sunt Gheorghe, nepotul lui Gheorghe,
Prin două rânduri de neamuri nepot;
Sunt paznic la vorbe, la stele,
La treceri peste marele pod.

Eu la Dunaris făcut-am o casă,
Ce vede unda cum trece frumos;
Acum se-aud dușmanii c-apasă
Prافل pe drumuri spre Roma, în jos.

Am prietenă barda și secerea vis
Și moștenire-n puiandu de lup;
Știu cântec, știu vrăji de trimis -
Albinele-mi zboară din stup.

Și-i ceasul să merg către Marele Zeu -
M-așteaptă un sol de dorire de bine;
Îți lăs, nepoate Gheorghe, avutul meu
Și-aceste bune de miere albine.

Ai grijă de casă, ai grijă de pod!
Cu Zeul avea-vom grijă de neam și de tine,
Dar tu în cinste să ai un nepot,
Când veni-va plecarea ta către mine.

Valeriu CREȚU medalion literar

Inginer știutor de tot ce înseamnă căi ferate și militare, de la cele mai mici activități până la cele de Stat Major, îndrăgostit de Horațiu, de istoria ei și a neamului său de răzăși moldoveni, cum și de Bucureștii tuturor vremurilor, ne dăruiește în septembrie, de ziua celor 80 de ani ai săi, o carte vorbindu-ne despre Eroii țării- trecut, prezent și viitor. Aceștia sunt: Eroii anonimi, cu monumente și morminte în țară și peste hotare - un milion de români căzuți pe fronturi între 1877-1945, dintre care 133.490 se știe a fi înhumați peste hotarele de azi; în București sunt 1746 în 8 cimitire (sunt și soldați-eroi străini 3356 în 7 cimitire); despre personalități precum N. Iorga, Al.I. Cuza, N. Olahus, T. Arghezi, M. Kogălniceanu, Carol Davila, mareșalul Ion Antonescu, generalii Ștefan Fălcoianu, Adrian Petruc, Ioan Gumale, Ștefan Gușă, Traian Panaitescu, despre Dumitru Almaș, I.L. Caragiale, Carmen Sylva-Regina poetă, Anton Pann, Mihai Eminescu, C. Hogaș, Dinu G. Giurescu, Valeriu Anania, Al. Macedonski, Simion Bărnuțiu, dar și despre Franco și Juan Carlos I - Regele, constructor al Spaniei moderne, despre păduri, apă, decembrie '89 - parte a revoluțiilor europene, despre istoria ghermăneștilor și a familiei Crețu, a primirii cărților anterioare ale autorului.

Bravo, colonel! Bravo, generale!
Florin GRIGORIU



Nicu DOFTOREANU

DESCĂTUȘARE

Doar gândul privirii mă doare,
De-aceea,
Strivind LUMINA,
Cobor în cripta timpului.

Acolo zac!
ZAC în mine însumi.
Cuprins de dorul începutului,
Sau poate al sfârșitului,
Simt cum curge,
Prin aerul curat care e GÂNDUL,
Prافل și cenușa TRECUTULUI.

31 august – Ziua limbii române

Colectiv de redacție:

Redactor șef: Nicolae VASILE
Redactori: Cornelia Violeta POPESCU
Gheorghe INDRE
Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI
Tehnoredactare: Ioan GANEA-CHRISTU

Potrivit legii întreaga răspundere pentru conținutul materialelor publicate în Suplimentul literar revine autorilor acestora.

Toate numerele Suplimentului literar sunt postate pe site-ul: www.agir.ro



Marilena DUMITRESCU TOAMNA

Covor de frunze arămii se-așterne
Pe aleile din parcul întristat
Printre ramuri trec rafale terne
Ale vântului ce vara a-ndepărtat !

Timpul se scurge-n clepsidre eterne
Cîrpitul de păsări acum a-ncetat,
Covor de frunze arămii s-așterne
Pe aleile din parcul întristat !

Toamna cu sentimentul matern
Își colorează arămii frunzișul bogat,
Pomii-și dezbracă frunzele, se cern,
Că iarna așteaptă să intre-n regat.

Covor de frunze arămii se-așterne.



**Maria STURDZA-CLOPOTARU
VISÂND LA FLUTURI**

când pletele-mi scânteiau în lumină
ca pe tărâmul cu zâne bălaie
rătăceam prizonieră într-un eu neștiut
pe lângă mine treceau doar suflete reci
și nu se ostenea nimeni
să-mi tulbure liniștea aproape solemnă
dar într-o noapte de foc
iute ca o fulgerare de vis
în oglinda-mi captivă ca luciul de apă
s-a aruncat de nicăieri parcă
un fluture vrăjit de lumină
în valsul aripilor vii albăstrui
translucide ca ochii de îngeri
mi-a atins forma
ce-mi îmbrăca sufletul
așa au început să se nască
unde și valuri și maluri



Viorel MARTIN

Brandul de țară

Bate vântul, frunza-ndoaie,
Vrem schimbare și de aia
Unii ne propun o oaie...
Că ne cred mai proști ca oaia!

Constatare

Dacă mă gândesc la mine,
Cum sunt azi și cum am fost;
Doar la degete stau prost...
Că la altceva stau bine!



Pe 19 iunie 2017,
la Sediul AGIR
din București,
s-a finalizat
Ediția a VI-a a
Festivalului național
de creație literară
Bogdania
organizat de
Asociația
cultural-umanitară
„BOGDANIA” din
Focșani, președinte
ing. Ionel MARIN

Din luna iulie a.c.
a revenit în peisajul
cultural național
Revista de
literatură, cultură
și artă

**Amprente
sufletului,**
Editura Editgraf – Buzău

C.N. GAVRILESCU

